

[Sigsgaard.]

tilsvarende byggeri bygget et par måneder før. Det er der ingen der kan se noget som helst fornuftigt i, men så håbløst er systemet jo faktisk i dag, og det vil det også være, efter at regeringens lovforslag eventuelt er vedtaget.

Efter lovforslaget vil det i øvrigt i endnu højere grad blive de velbeslåede, der får monopol på at skaffe sig parcelhus i hvert fald i hovedstadsområdet, og det vil stadig væk være sådan, at jo mere velbeslåede folk er, jo billigere vil de bo. Men lovforslaget forstærker tendensen til det, jeg kunne kalde en bolig-mæssig inddeling efter klasse-principper, og det er nok ikke så forfærdelig heldigt og i hvert fald ikke acceptabelt for mig.

Hvad hele finansierings- og parcelhus-spørgsmålet angår, skal jeg ved en senere lejlighed vende tilbage til, hvilke alternative løsninger der burde foretrækkes for det nuværende helt urimelige system.

En enkelt detalje synes jeg lige jeg må nævne. Efter lovforslaget kan der fortsat ydes lån endda op til 80 pct. til privat udlejningsbyggeri. Jeg synes altså, det er helt forkasteligt, specielt i en tid med stigende finansieringsvanskeligheder og store finansieringsvanskeligheder, at folk skal have støtte til at tjene på befolkningens forsyning med ordentlige boliger, og at lovgivningen skal gøre det muligt, at private også skal kunne leve af at leje boliger ud til andre i det nye byggeri, og jeg forbeholder mig at fremsætte ændringsforslag til bestemmelsen om privat udlejningsbyggeri, hvis lovforslaget her når frem til anden behandling, hvad det jo nok gør, desværre.

Lad mig til allersidst understrege den detalje, at mens regeringen taler meget og smukt om rationalisering, så forsømmer den med sit lovforslag her en sådan grundig rationalisering. Det er jo desværre noget, man har måttet konstatere flere gange, at regeringen taler meget om rationalisering, men når chancen helt oplagt byder sig til, vover man ikke at gribe den, fordi nogle veletablerede interesser skal varetages. Ministeren nævner oven i købet i bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslagets gennemførelse vil medføre en varig, betydelig stigning i administrationsudgifterne, som jo i forvejen er alt for høje, og når ministeren

trøster sig med, at det jo ikke er staten, der skal betale, men kreditinstitutterne, vil jeg lige sige til ministeren, at vi ved jo godt, hvem det er, der i sidste ende kommer til at betale de forøgede administrationsudgifter.

Lad mig så bare nævne, at der næppe er noget andet område, hvor så mange så ivrigt gnaver gode og for låntagerne ganske dyre ben. Det synes jeg ministeren tager alt for forsigtigt på i lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslaget. På det punkt skulle man måske kunne nå lidt videre i udvalget; en enkelt af ordførerne har i hvert fald gjort bemærkninger om det.

Jeg er altså enig med hr. Kampmann i, at der er brug for en grundig udvalgsbehandling, selv om jeg må indrømme, at dens resultat skal være meget epokegørende, hvis VS skal kunne stemme for lovforslaget.

Hanne Reintoft: Jeg vil tillade mig at se på dette lovforslag i et lidt videre perspektiv og lidt mere principielt, også da vi ikke tog ordet, sidste gang der var noget sådant til behandling.

Som antydet under boligdebatten forleden finder vi på ingen måde, at lovforslaget her løser de problemer, der faktisk tårner sig op. Det er tidligere påpeget, at den foreslåede nedsættelse af lånegrænserne og forkortelse af afdragstiden vil medføre fordyrelse af nybyggeriet. Meningen med det fremgår indirekte af bemærkningerne til lovforslaget, hvor der med henvisning til Kurt Hansen-redegørelsen siges, at den udvikling på lånemarkedet, som redegørelsen tager sigte på at imødegå, kun delvis har sin årsag i selve byggeriet og byggefinansieringen. En del af årsagerne, siges der, ligger i almindelige samfundsøkonomiske forhold omkring forbrugeropsparing. Skal det siges på lidt mere almindeligt dansk, betyder det jo ganske enkelt, at de boligsøgende, der er henvist til nybyggeriet, nu skal undgælde for de elendige tilstande som inflation og vældigt betalingsunderskud over for udlandet, som samfundsøkonomien befunder sig i og har befundet sig i i en årrække.

Hvis man skal tage stilling til, om regeringens afhjælpningsforsøg er berettiget, er det nok klogt at se på, hvordan tilstandene er opstået. Regeringen foreslår jo faktisk gang på gang, at man blot fordyrer bolig-